

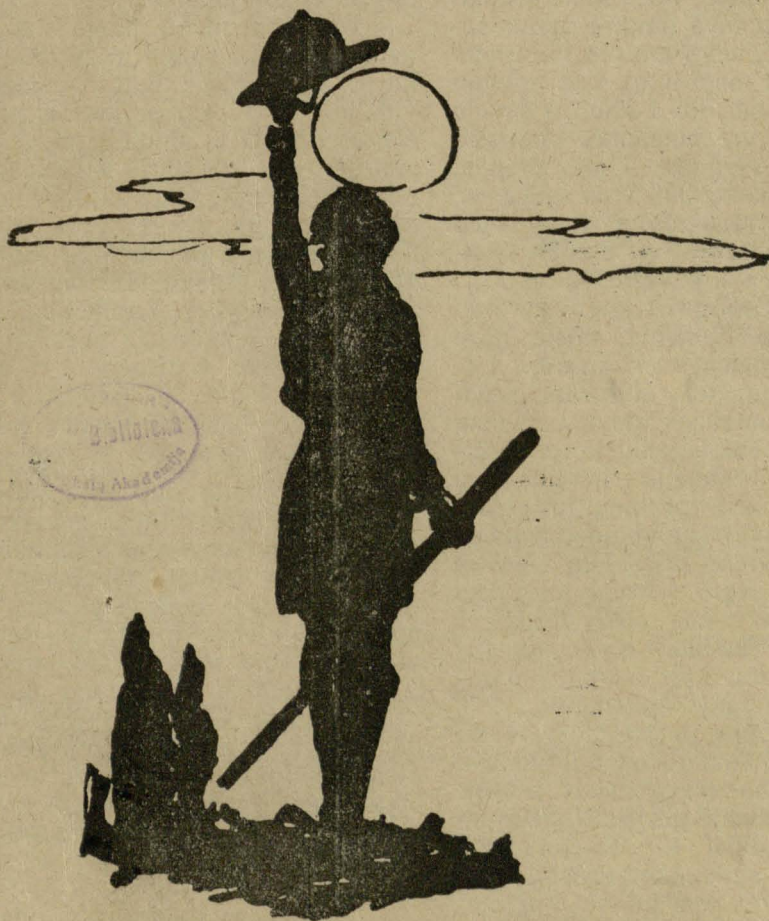
I metai.

Lapkritis 1923 m.

Kaina 20 centų.

SKAUTŲ AIDAS

Mėnesinis Skautų literatūros laikraštis

126807

Šiaulių
Akademija

7. №

Redakcijos ir Admin. antrašas. Šiauliai, Dvaro g. 2 (Kareivinės).

Iš draugiškos korespondencijos.

II. Apie garbę.

„ . . . Paskutinį sykį smagiai mus prajukinau prie laužo savo Pankracu, kursai, traukdamas papirosą, įsisprendęs gyrėsi laisvas esąs, nes turįs galimybės niekam nekliudant net „burnelę iššmoryti“. O kai pradėjai rodyti mostagavimais, kaip jis pūtėsi dėlei to, kad galįs „gražiai“, lyg iš dvilipio kamino, leisti dūmus per nosį, mūsų jaunesnieji tiesiog plyšo juokais iš tokio „pono Pankraco“. Juokai juokais, bet pono Pankraco gyrimasis „burnele“ ir tabako dūmais sukėlė mano galvoje klausimą apie garbės esmę. Paskutinis draugo laiškas¹⁾ ir pašnekesys padarė mano sąmonėje tikrą revoliuciją laisvės klausimu. Dabar puikiausiai suprantu, kad tokiam ponui Pankracui nėra ko didžiulio savąja „laisve“, jeigu jis yra buteliuko, papiroso ar kitos aistros vergas. Todel manau, kad ir garbės sąvoka bus man aiškesnė, jeigu tu, kaip vyresnysis ir daugiau už mane galvojęs, malonėsi su manim pasidalyti savo mintimis ir pažiūrą į garbę . . .“

— „Gėrasai Drauguži! Jeigu dar neįkyrėjau Tau savo filosofija, mielu noru atsakysiu į Tavo nelengvą klausimą. Labai mane džiugina, kad nežiūrint savo jaunatvės, taip įdomaujies dalykų, obalsių ir idejų sąvoka. Tokiu keliu ir toliau eidamas, išvengsi daugelio nereikalingų ginčų, užsivylimų, nesusipratimų. Luk pastebimą, kad tarpusavio santykiuose žmonės dažnai nusistato viens prieš kitą vien tik dėlto, kad nepažvelgia į turinį to paties žodžio, kurį viena ir kita pusė vartoja ir net savo obalsiu skelbia. Kaip maiėme, tokiam likimui pakliuvo per žmonių siauraprofystę ir ta mūsų mylimoji laisvė.“

Panašiai žmonių pasielgiama ir su garbe, tuo taip reikšmingu skautų obalsiu. Mes stengiamės apsaugoti savo ir artimųjų garbę, remiamės garbės žodžiu, — o juk ir galvažudžiai — plėšikai savo kuopose irgi turi savotiškąją garbę. Del to labai svarbu yra apsižiūrėti, kad negarbinus klaidingos garbės dievaičio. Tokio dievaičio garbintoja tampa dažnai visa klasė ar draugovė ar šiaip koksai nors vienminčių asmenų susibūrimas, —

jeigu jie normuojasi ne doros taisyklėmis, bet kuopos šiuo momentu vyraujančia dvasia, nuomone. Tik tuo tegalima paaiškinti, kad karių tarpe neišnyko dar galutinai dueliūs — dvikova „garbei“ atgauti, kad girtuoklių kompanijoj daugiau stiklų išlenkęs tariasi „garbingesnis“ esąs.

Tačiau tikrosios garbės kriterijumas (žymė) lengva surasti. Reikia tik savąjį paklausti, ar mano garbės savokai tarsi tikrai rimti, garbingi dori žmonės ir ar ji galima paremti visų pripažintais protingos etikos dėsniais?

Jeigu tu nieko bloga nei šlykštaus neprisileidi nei patsai prieš save nei prieš kitus, ypač kitos lyties, asmenis, jeigu vidujinis tavo jausmas kratosi prieš tokius žemus darbus ir mintis, jeigu tu jauties stiprus esąs atsispirti išsvirkusių draugų (jų) viliojimams, jeigu tu sąžiningai pildai savo pareigas, vykdamas gyvenime dėsnius ir įstatus tos organizacijos, kuriai patsai, priklausai, jeigu svetimas tau yra užmanymas iškilti aukštyne žeminant ir smerkiant kitus, jeigu prasikaltęs nesislapatai, neišsisukinėji nuo hausmės, bet patsai esi susirupinęs klaidą ko greičiau ir tinkamiau atitaisyti, — būk tad ramus, kad atradai tinkamiausią kelią prie garbės vainiko.

Ir to vainiko nuo tavo galvos nenurytų jokie užvydėjimai, nei tavo priemonės, nei šmeižtai, nei nesusipratusiųjų tikros garbės esmėje tavo draugų papeikimai. Garbės tad esmė glūdi tame, kad ne tik stengtis apsaugoti ir išlaikyti gerą kitų dorų žmonių nuomonę apie save, bet rūpintis iš tikrųjų vidujiniai atitikti tai gerajai nuomonei.

Baigdamas šitą laišką, turiu, tarp daugelio kitų, priminti vieną pavyzdį, kaip moksleivių iškrystama iš tikrosios garbės supratimo. Turiu čia omenyje visos klasės solidarumą slepiant savo draugo ar draugų prasižengimą prieš dorą ir mokyklos drausmę.

Draugiškas solidarumas, vienybė, kai laikosi visi už vieną, o vienas už visus, yra gražus ir geras dalykas, bet jeigu klasė laiko savo garbe „neišduoti“ tikrai prasikaltusio draugo — tai čia reikia abejoti, ar tokiu atveju klasės rolė gali

¹⁾ Žiūr. „Sk. Aido“ 6 Nr.

Latvių skautus, kur jie dalyvaus Latvių Jamboru' je. Jie yra lydimi Mr. Arthuro Poyser'o, Vyriausiojo Anglų Skautų Zeislių Štabo Komisarо. Ačiū pastangoms Latvijos generalinio Konsulo Londone, grupė gavo laisvą kelionę į Rygą ir atgal. Šita kelionė yra vizitas už vizitą grupės Latvijos skautų metai atgal; I-osios Londono draugovės skautai patarnavo jiems kaip keliarodžiai ir šeimininkai.

(The Scouter.)

Amerika.

Čili. Laike smarkaus žemės drebėjimo Čili vadžia priėmė skautų pagalbą, norėdama, kad jie apžvalgytų griuvėsius ir suteiktų pirmąją pagalbą nukentėjusiems. Vyriausybė buvo labai patenkinta skautų darbuotės rezultatais.

(The Scouter.)

Indija.

Birmani. Birmany įvyko stovykla, kur susirinkus kelioms draugovėms buvo atliekami įdomūs žaidimai ir rungtynės, tarp kitko geresnių valgių gaminimo konkursas, kuriame laimėtojai padarė pietus iš 11 patiekalų; be to, buvo irgi skautų cirkas su klounais, piramidomis, poni, šunimis, katėmis, mokytomis gulbėmis, 1 dramblis ir t. t.

(The Scouter.)

Afrika.

50 kil. nuo Alžyro, 1558 metrų aukštumoje, 30 prancūzų skautų padarė ekskursija, žaisdami žieminis žaislus.

(The Scouter.)

Prancūzija.

Iš Elsono skautininkų „Juge C. R. A.“ buvo organizuota ekskursija dviračiais 25 dienoms maršrutu: Strasburg, Lorraine, Luxemburge, Belgų Erdenn, Bruxel, Ostende, iš tenai į Londoną, Dneppe, Paryžius. Sąlygos buvo šios: būti skautu nemažiau 6 mėnesių, turėti nemažiau 15 metų, turėti tėvų ir skilfininkų leidimą, turėti stiprų dviratį.

Austrija.

Vienoje isikūrę 1919 m. skautai (Pfadfinder), nežiūrint sunkių aplinkybių, gana smarkiai ir plačiai veikia. Vienoje yra 24 draugovės, kuriose yra virš 1500 narių.

Šiomet vasaros metu, buvo daryta iškilų į tolimus kalnuotus tėvynės kraštus, daug ko patirta ir sužinota. Buvo 23 sto-

vyklos, kuriose dalyvavo virš 700 bernaičių ir virš 200 Vienos mergaičių.

P. B.

Vengrija.

Dr. Grolau, Bruxelio Arsheologijos draugijos prezidentas, nusprendęs, kad požemy Dunapentell vietoje, turi rasti daug istorinės reikšmės senovinių dalykų, pašikvietė skautus, kurie dideliu skaičiumi atsiliepė į pakvietimą ir per 19 dienų darbo apieškoje plotą apie 2 kvd. kilometrų pločio, gilumo kasant 2 metrų, ir atrado didelį skaičių freskų ir Romėnų skulptūros iš 300—400 prieš Kr. g. Tai yra archeologiniai atradimai nuo laikų žinomų Balaton ežere.

Gen. Baden—Powell.

Skautų šefas Gen. Baden—Powell gavo „Didįjį Kryžių“ Viktorijos Ordono ir tokiu būdu pasakoja skautams apie šį įvykį štai ką: „Kuomet karalius įteikė man ženklą, jis buvo tiek malonus, kad pasakė specialiai komplimentą už judėjimą: „Aš turiu pasveikinti jus už ypatingai gerą skautų darbą; aš labai patenkintas tuo, ką jie daro.“ Šie žodžiai taikomi į jus ir rodo faktą, kad jeigu aš buvau toks laimingas, kad gavau „Kryžių“ Jūsų vardu, tai garbė realiai buvo Jums, kaip padėka už Jūsų visų darbuotę.

Kitas svarbus tos dienos faktas, kuris turės būti pažymėtas skautų judėjimo istorijoje, yra štai kas: „Matydamas, kad „Didysis Kryžius“ suteikiamas judėjimo dėlei, aš paprašiau, ar negalėčiau nueiti jo gauti apsirengęs skauto kostiumu, kaip skautų atstovas, vietoj to, kad tai padaryčiau generolo uniformoj. Ir tai man buvo leista; tuo būdu pirmą sykį istorijoje skautų kostiumas — kepurė, trumpos kelnaitės ir skauto šypsena, buvo prileisti prie karaliaus“.

(„L' eclairer de France“ 83 N.)

— Gen. Baden-Powell su žmona buvo nuvykusių į Kanadą. Jie paliko Anglijoj savo mažą sūnų 10 metų, kuris yra vienas mažesniųjų vilkiukų.

Skautai Lietuvoje.

Šiauliai. „Skauto Aido“ N. 6 buvo rašyta, kad XIV skaučių mergaičių draugovė „Mirga“ nieko neveikianti. Padavėjas (a) tos žinutės labai apsiriko. Dar ne- reiškia, kad nieko neveikiam, jeigu viešai

neapsiskelbėm. Mes nekaltos, kad draugas (ė) pirma apie mūsų darbuotę nepasiūdomavot (? Red.) ir jeigu norite sužinoti, galime pranešti.

Po vasaros atostogų buvo surengti dvi sueigi: Paskutinioje buvo skaitoma paskaita. Surengti skilfininkių kursai. Skautės užsiminėja sportu, bet paskutiniomis dienomis užsiėmimas pertrauktas iš priežasties rudens lauko darbų.

Bet to, prijaučianti skautams studentė St. Orvidaitė surengė mums paskaitą, už ką tariame jai širdingą ačiū.

XIV dr-vės štabas.

Panevėžys. Panevėžy rugšėjo 15 d. Vyr. Skaut. Šenbergas kartu su Kauno tuntininku skautininku Mačiuika buvo nuvykusi Panevėžin susipažinti su Panevėžio skautų darbuote. Panevėžio Tuntininkas skaut. Kuprionis padarė tunto iškylą į Kaizerlingų mišką, 3 kilometrai nuo Panevėžio. Iškiloj dalyvavo VII, VIII ir XXV draugovės. Skautai atliko eilę žaidimų. VIII draugovės mergaitės parodė gražius plastikos judesius dainos motyvu: „Ant marių krašto“ ir gimnastiką. Iškilon atvyko Panevėžio skautų globėjas kun. Lingė kartu su gamtininku Elisonu. Mergaičių draugovė pakvietė prie gražiai servizuotos arbatos.

Vėliau buvo padarytas žaidimas „Gairių vogimas“, kuriame žaidė XXV draugovė prieš VII-tą draugovę. VII draugovė, turėdama daug daugiau skautų ir budama gerai suorganizuota, žaidimą išlošė. Mergaitės ėmėms buvo duotas žaidimas „Pėdsakų sekimas“. Iš penkių skilčių tik vienai, trumpo laiko dėlei, tepavyko susekti pėdsakai. Laike iškilos vyresnieji lenkai skautai buvo atvykę, Vyr. Skautininkui juos iššaukus, aptarti klausimo apie palaikymą skautiškų ryšių tarp lenkų ir lietuvių skautų.

Pasikalbėjimas konkrečių rezultatų nedavė. Iš iškilos grįžo gimnazijon visai temstant. Sugiedojo Himną, po kurio Vyr. Skautininkas ir Kauno tuntininkas Mačiuika atsisveikino su Panevėžio skautais. Sekmadienį vakarę Vyr. Skaut. išvažiavo Kauran, išsivežęs gerą įspūdį apie Panevėžio skautų darbuotę.

Sekantį šeštadienį, t. y. rugšėjo 22 d., VII Pan. Draugovė rengėsi švęsti savo 3-jų metų sukaktuvių šventę.

Mariampolė. 7 d. spalio buvo sušaukta steig. Paspirties Draugijos narių susirinkimas. Išrinkta valdyba, nustatyta nario mokesnis ir kit. Tuo būdu padaryta žymus žingsnis pirmyn. Patras B.

— Šiomet kitaip, negu pernai, pradėta Sąjungos darbas. Ačiū nenuilstamam Globėjo darbui, užvesta visos tvarkingai tunte ir draugovėse reikalingos knygos, kurios, pilnai reguliuodamas mūsų darbą, žymiai lengvina tuntą ir draugoves (jų yra apie 11).

Tarp kitko įsteigta spaudos biuras, kuris rūpinasi rankioti skautų, ar skautišką, žodį, t. y. korespondencijas, laikraščius ir t. p. Tai sektina įstaiga ir kitoms draugovėms ar tuntams. Tai bus kada nors riebus kąsnis Lietuvos Skautų istorikui. Be to, spaudos biuras turi rūpintis ir savo organo palaikymu.

Nuo š. m. pradžios įsteigta skilfininkių — ių kursai — dvi skilti. Tikslas — paruošti tinkamesnių skilfininkių — ių.

Spaudos biuro vedėjas

P. Barkauskas.

Liūdnas draugovės likimas.

Ežerėnai - Zarasai. Anų mokslo metų pabaigoj, gal vasario mėnesio vidury, progimnazijos mokytojo A. Urbono deka tapo įkūrta skautų draugovė. Vienu kartu išdygo, kad ir neskaitlingas, bet pasiryžimo ir energijos kupinas šešių dešimtų skautų būrelis. Kadangi tinkamų vadovų būrely tebuvo vienas jos įkūrėjas A. Urb., tātai jis ir apsiėmė toliau draugove vadovauti.

Ilgainiui, mokslo metams baigiantis, aštriai santykiams tarp A. Urb. ir progimnazijos direktoriaus p. D. pakitėjus — pastarasis ėmė skautus neigti, iš karto trukdydamas daryti viešas sueigas, pasitarimus etc., galų gale visai uždraudė moksleivimas lankyti draugininko Urb. kviečiamas sueigas, įvairiai pašiepdamas ir įžeisdamas skautų organizaciją. Draug. Urb. buvo priverstas draugovę likviduoti ir visai apieisti Ežerėnus.

Tokių progimnazijos direktoriaus pasielgimu, kaip draugininkas, taip ir visi skautai giliai pasipiktino. Bet ką padarysi — tokia p. direktoriaus valia . . . Nuobadomarougniesirvainos.

„Ūžiančio krioklio“ drašuolis.

(taša Nr. 6)

— Allo! Kas kalba? — pasigirdo silpnas balsas iš stoties. — Kabeliai nusileido prie Ūžiančio Krioklio! — sušuko Lefti. — Aš kalbu nuo stulpo . . .

Tuo laiku stulpas sudrebėjo palinko dešinėn ir kartu su visa našta krito žemyn, kur užsiturėjo ant didelio pusiau stovinčio vandenyje akmens.

Lefti gavęs tokį netikėtą smugį galvon, paleido rankas, bet jo švarkas užsikabino už vieno geležinio laipto ir tas jį išgelbėjo. Netekęs samonės jis nekrūtėdamas pusiau gulėjo, pusiau kabėjo ant stulpo, o greitai Krioklio vandens plovė jo kojas ir kiekvieną sekundę grėsė jam pavojus būti nuneštam. Jis nežinojo, kad ant stoties išgirdo ir suprato jo pranešimą ir dabar jau skuba į atsitikimo vietą.

Didžiulis kompanijos automobilis žaibo greitumu nešėsi prie tilto, pašokinėdamas nuo papuolusių pakelyj akmenėlių ir taškydamas į visas šalis purvus. Štai automobilis sustojo prie tilto ir greitai iššoko keli darbininkai.

Žibintuvai sušvitulioavo tamsumoj. Vieno iš jų šviesa staiga krito ant nukritusio telefono stulpo, kitoj pusėj tilto. Prie stulpo kaukė gailiai šlapias šunelis. Vieno žvilgsnio užteko darbininkui, kad suprasti kame dalykas.

— Greitai virvę! — sušuko jis. — Jeigu berniukas papuls į verpetą jis žus.

Trys žmonės metėsi per tiltą ir akimirksny augalotas darbininkas, tampriai aprištas stora virve skubėjo prie berniuko. Ir jis atėjo laiku. Dar sekundė ir vanduo būtų nunešęs Lefti. Bet dabar, jis buvo stipriai apkabintas savo gelbėtojo rankomis ir abudu juos ištraukė krantan. Berniuką suviniojo į šiltą antklodę ir kartu su Auk

saspalviu paguldė į automobilį. Šoferis patraukė šaką ir automobilis greitai pradėjo neštis į stotį.

Berniuką pristatė į valdytojo būtą. Jis vis dar buvo be samonės ir tik po to, kaip gydytojas su juo privargęs keturias valandas, pripažino, kad gyvybė jame esanti. Jis mėtėsi iki pusiaunakčio po lovą ir stenėjo.

Valdytojas Bauksas, kuris šiek tiek žinojo Lefti taip, kad sujungė susinešimą su Mileriu, o po tos, ilgos kalbos su agentu, jis dar ilgai tarėsi su savo žmona. Lefti vis dar tebeklejojo, kuomet ji priėjo prie jo lovos. Bet kuomet jos ranka dasilytėjo jo kaktos ir atmetė jo švelnius, baltus plaukus, berniukas truputį šyptelėjo, nu-stojo kalbėti ir stipriai užmigo. Auksaspalvis gulėjo kartu su juo ant lovos.

Kuomet sekantį rytą Lefti atsibudo, jis pamatė, kad randasi kažkokiam nepažystamame kambaryje, kurio dideli langai iššina į upę.

Vakarykštis lietus virto giedria, saulėta diena.

Berniukas patrynė akis ir jo žvilgsnys puolė ant Auksaspalvio draugo.

— Kame . . . kur mudu su tavim, Auksaspalvi, randamės? — sušuko Lefti.

Auksaspalvis pradėjo šokinėti po kambarį linksmai sulodamas, tarsi jis būtų suvaidinęs su savo šeimininku didžiausią klastą.

— Na kaip gyvuoiate jaunas vaikine? — pasigirdo iš užpakalio malonus balsas. Lefti pamatė maloniai šypsantį stoties valdytojo veidą. Vėliaus papasakojo jam visą tai, kas atsitiko po stulpo kritimo.

— Tavo drąsus pasielgimas išgelbėjo mus nuo didelių nuostolių — užbaigė valdytojas. — Ačiū tau, elektros srovė pertraukta buvo tik pusvalandžiui. Aš kalbėjau su p. Mileriu ir, iš viso ko sprendžiant, aš galiu tau pasiūlyti telefonisto vietą pas mus. Tu gausi dvidešimts dolerių algos mėnesiui ir pilną užlaikymą. Apart to, galėsi išsimokinti telegrafuoti ir vaikščioti mokyklon.

Valdytojas išėjo, o jo vieton atėjo jo žmona. Ji atsisėdo prie berniuko lovos ir paimusi jo ranką meiliai tarė: — Tu

pas mūs dabar gyvensi . . . Gerai? — paklausė ji.

— O Auksaspalvis? Jam irgi galima bus pasilikti čionai? — paklausė Lefti, galvodamas tuo laiku fiktai apie savo mylimą draugą.

— Taip mielas. Jis pilnai galės pasilikti su tavim. Ir Auksaspalvis tarsis išreiškimui padėkos už suteiktą jam džiaugsmą, padėjo pirmutines kojas ant Lefti lovos ir linksmai kelius kartus sulajo. Šiauliai 1923 m. Vertė Lapinas.

Iš vyresniųjų skautų stovyklos gyvenimo (1923 m.)

Petras B.

Atsiminimai iš stovyklos.

Man kartais tekdavo keltis vienuoliktą valandą ir budėti ligi trijų.

Tai būdavo gražiausias laikas. Nes ar begali būti gražesnė valanda už tą liepos mėnesio rytą, kada kelias iš miego Rytai! . . . Štai jau praslinko pro šiaurės polį aušrą; nušviesdama kaskart vis didesnius rytų dangaus plotus, slenka į mus. Pirmoji sveikina ją lakštinė skambančią daina; galu gale ima busti iš miego miškas: vienas po kito dešimtys, šimtai, tūkstančiai suskamba įvairių įvairiausių balsų, o miško kalnai juos kartoja . . .

Aidi daina į tolimus Rytus žadindama iš miego saulę.

Bet, vos tik nusidengė saulė savo skaisčių veida, vai kaip labai nuraušo laužas! . . . Jis lyg susigėdo, nestengęs nuveikti nakties. . . .

Ilgiausiai raivos Nėris pataluos. Štai saulė prausią savo veidą rasose, ir miškas jau numetė pilkąjį rūbą, o Nėris dar tebesiklosto rūkais. . . .

Vos tik nubudusią saulutę skuba ir varpas pasveikinti. Skamba Lopių bažnyčiukėj varpas žadindamas žmones į darbą.

Nufilo varpas. . . . Jo balsas dar aidi toli miškuose, o laukuose pradeda dirbti žmonės.

Ragai, gyvuliai ir žmonių balsai nurildo miškus. Pakilusi saulė stipriau šildo. Mūsų palapinėje vienas kitas ima raivyti, kol šeštą valandą neprikelia visų dežurojančio balsas.

Mariampolė 1923 m. -VIII- 29 d.

Stovyklos dienynas.

23 m. -VII- 1 d. Sekmadienis.

Šiandien dežuruoja II Lapinų skiltis. Dienyną rašo I. T.

Šiandien, kaip sekmadieny, stovyklos tvarka, regulaminai šiek tiek skyrėsi nuo šokių dienų. Iš vakaro Vyr. Skautininko įsakymuose buvo pakeisti kai kurie punktai, būtent: keltis 7 val., gimnastika 7 v. 15 min., prausimas 7.30 val., vėliavos pakėlimas 8 val., pusryčiai 8 val. 10 min. ir likusia dienos dalį palikti sulig sena.

Nepaprastai gražus rytas nedavė skautams ilgai vartytis lovoj: visi sukilo, išbėgo išvysti sekmadienio ryto, pasveikinti rytmetinės gamtos.

Trumpa gimnastika davė progos išmiklinti sustyrusį nuo miego kūną. Šaltas apsiprausimas atgaivino kūno dalis ir padarė skautą švarų, linksmą ir, galop patį giliausią įspūdį skautams kas padarė — tai vėliavos pakėlimas. Man rodos, kad nė vienas mūsų neužmirš to, kas įvyko šiandien; man rodos, tai buvo garbinga ir brangi mums valanda. Ne visumet juk mes galėsime visi kartu čionai esantieji pakelti sielas, it ta kilstanti aukštyn vėliava, o čionai ji kyta, ir rodos, jog mes visi dvasioj kylame kartu su ją aukštyn prie savo siekių, surišti tarp savęs broliškumo meilės ryšiais.

Ji, ta vėliava, mums rodo, mus šaukia nusiblausius pakilt iš to gyvenimo purvyno ir plevesuoti savo skaisčia skautiška siela ir drauge skleisti tarp januomenės savo idėją. Pakilęs vėjelis padraiko ją, o ji

nuolatos šnibžda mums: „Budėkit, Skautai.“ Šiai išėjęs priekin jauniausias iš mūsų tarpo skautas duoda įžodį. Mes visi kartu davėme pasižadėjimą, ilgai tarnauti skautybei ir įgyvendinti savo sielų skautų idėją. Po pakėlimo vėliavos skautai prisiruošė prie pusryčio. Papusryčiavę kas kur, vieni bažnyčion, kiti poilsiu, išsiskirstė po savo vietas.

Pietūs buvo patiekti iš patiekalų ir, pasisekė, gana skanūs.

Po poilsio ir perpiečio buvo žaidžiama žaislas: „kontrabandininkai.“ Išsidalijo į dvi skilti: vieną vedė paskaut. Civinskas, kitą draugin. Staugaitis, rezultatai — laimėjo Staugaičio skiltis. Toliau, dar buvo demonstruojami keli žaislai. Parėję skautai nuleido vėliavą ir, pagiedoję Himną, valgė vakarienę. Po vakarienės skautai, susėdę prie liepsnojančio laužo, padarė pašnekėsį prie laužo.

Įvairios žinios.

— Manomą nuo 1 sausio įvesti naują draugovių registraciją. Kilo sumanymas įvesti registraciją sulig vietų, arba bendrą visos asociacijos berniukų ir mergaičių atskirai.

— Vyr. Skautininkas šaukia skautus susitarti gražių skautiškų dainelių, kur būtų pažymėta: skautų iškilos, draugovių gyvenimas, stovyklų gyvenimas, skautijos idėjos.

— Vyr. Štabas gauna iš užsienio įvairios skautiškos literatūros, kaip knygų ir laikraščių. (Iš Anglijos, Francijos, Šveicarijos ir kitur).

— Š. m. spalio 4 d. Vyr. Štabas gavo laišką iš Tarptautinio skautų Biuro, kuriame pranešama, kad mūsų Asociacija įregistruota Tarpt. Skautų Biuran.

Iš Skautų „Vytauto“ I futbolo komandos 1923 m. vasaros sezono darbuotės.

Dar spalio mėn. vidurį, buvo kelios futbolo rungtynės, užbaigimui vasaros sezono ir 1923 m. pirmenybėms paimti.

Šiais sezono metais, skautų „Vytauto“ komanda, futbolo srityj paėmė antra Šiauliuose vietą. (Nors su šaulių I ko-

manda rungtynių nedarė, tačiau jaučiasi save šiek tiek silpnesne).

Rungtynės buvo padarytos su stipresnėmis Šiaulių miesto futbolo komandom: (tik apart šaulių).

1. „Vairas“ I komanda, rezultatai: 4:1 — „Vairo“ naudai.
2. „Makabi“ I komanda, rezultatai: 1:3 — „Vytauto“ naudai.
3. „Sakalaičių“ (Ateitin.) I kom., rezultatai: 0:6 — „Vytauto“ naudai.
4. „Vairas“ I kom., revanšas rezultatai: 0:1 — „Vytauto“ naudai.

Komandos sąstate žaidė:

Vartinin. Maželis VI.

Bekai: Spudas B. ir Kripas J., vėliaus Tamošiūnas (ne skautas) ir Kripas J., per paskutiniąsias rungtynes: Kripas J. ir Stanevičius Anat. (ne skautas).

Haubekai: kraštiniais-Mikaliūnas J. ir Daniusevičius J., vėliaus Mikaliūnas J. ir Lukauskas V. Cntr. Haub. Kumpis St.

Forvardai (stūrmeriai): Cntr. Stanevičius Sed. inseitais: Karvelis L. ir Geležinis St., kraštiniais: Lukauskas V. ir Tamošauskas Ig., vėliau kraštiniais: Lukošius Ig. (ne skautas) ir Tamošauskas Ig. S. P. T.

Redakcijos atsakai.

Petrui B.: Tamstos rašinėlius gavome. „Logikos jėga“ yra ir pas mus išve gaila, kad vertėjai nežinojo ir padėjo trūko abu, kartu versdami vieną ir tą patį veikalą. Pašiūrėsime, gal ir talpinsime. Patarina but, skelbti į laikraštį, kas ką mano verst. „Liūdesys“ ir „Du balsu“, dėsime vėliaus. Eilutes neperžiūrėjome.

P. Bitinėliui. Tamstos eilės neperžiūrėtos.

E. P-tei. Tamstos vertimą gavome. Ačiū. Gal ir spausdinsime.

Pylimui. Tamstos rašinėlis persilpnas. Patariama spauzdinti, jei liedžiate, savo laikraštyj.

Skilt. Z. Blynui. „Skautų paroda“ — dėl vietos stokos nespausdinsime.

Leidžia — Vyriausias Skautų Štabas, Redaktorius: Ig. Tamošauskas.